

Dobrý den,

můj syn [REDACTED] byl v listopadu po velmi těžké a velmi dlouhé operaci předán z operačního sálu na odd. ARO v nemocnici Na Homolce. Chtěla bych tímto moc a moc poděkovat panu primáři, paní vrchní sestře a všem ostatním zaměstnancům oddělení ARO, neboť ti všichni o něho pečovali ve všech směrech po celou dobu, kdy byl v umělém spánku, a mně, jako Davidovu mámě, neskutečně vycházeli vstříc ve všem - v čase, který jsem mohla trávit každý den u jeho lůžka, vylepili fotografie jeho dcery (mé vnučky), které jsem tam ve formátu A4 přinesla, odpovídali mi vlídně a trpělivě na všechny možné otázky, podpořili jakýkoliv můj nápad, který jsem přednesla s vírou, že mu pomůže regenerovat jeho organizmus a že se nám společnými silami podaří přivést Davida zpět k vědomí a bez následků. Je obdivuhodné, že se to podařilo a já za to děkuji každý den. Je pravdou, že až nyní o tom dokážu psát, v tom listopadu 2025 jsem byla tak nějak vnitřně "zamrzlá" a nedokázala jsem ani brečet. To všechno přišlo až potom a také moje imunita na ten obrovský stres zareagovala až letos - v únoru 2026. Naštěstí je ale vše za námi a já bych každému pacientovi v každé nemocnici na světě přála, aby o něho v nemocnici personál pečoval s takovým nasazením, porozuměním a citlivostí, jako to každý den dělají všichni na odd. ARO. Moc, moc, moc vám všem děkuji!!!

[REDACTED]